

Gorenjec

St. 10. Leto XIX. - Kranj, 9. marca 1935.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strossmajerjev trg št. 1. Telefon št. 73. „Gorenjec“ izhaja vsako soboto. Dopise sprejema uredništvo do srede zvečer. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankiranih pisem ne sprejemamo. — Naroden za „Gorenjca“: celoletno 40 Din, polletno 20 Din, četrletno 10 Din, pos. št. 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

† Kumer Ivan

V sredo dne 6. marca t. l. je zadela rodino Kumrovo v Kranju huda izguba. Nenadna smrt je ugrabila seniorja kranjskih gostilničarjev gosp. Kumer Ivan-a, posestnika in gostilničarja v Kranju.

Blagopokojnika, ki se je rodil v Kranju v starodavni „Zorčevi“ hiši pod mestom, je poznala skoro vsa Gorenjska, in še druge pokrajine, saj je bil znan kot gostoljuben gostilničar in dober svetovalec v vseh, posebno pa v gospodarskih zadevah.

Ni manj intenzivno ni bilo njegovo delo na prosvetnem polju. Kot dober svetovalec in gospodar je bil član in podpornik mnogih društev in ustanov.

Pokojni Ivan Kumer je bil rojen leta 1874 ter je obiskoval ljudsko šolo in v Kranju tudi nižjo gimnazijo, višjo pa v Ljubljani in se nato posvetil juridičnim študijem na univerzi na Dunaju, katere študije je sicer dovršil, toda moral je opustiti misel na praktično udejstvovanje na pravnem polju, ker je moral prevzeti domačijo po svojem očetu. Že mlad se je udeleževal na kulturnem, socialnem in političnem polju ter je stal vedno zvesto v vrstah takratne SLS. Bil je član in odbornik Izobraževalnega društva v Kranju, Tiskovnega društva v Kranju, Hranilnice in posojilnice v Kranju. Pred vojno je kot ugleden meščan zbral okoli sebe množico somišljenikov, s katerimi je močno poudaril tudi v mestu Kranju smer postenega in javnega delovanja. Na gospodarskem polju ga je za časa svetovne vojne doletela dolžnost, da je moral v Hranilnici in posojilnici v Kranju prevzeti dejansko vodstvo poslovnih poslov. Na političnem polju je po svetovni vojni prevzel predsedstvo „Meščanske zveze v Kranju“. V politiki je deloval vedno po smernicah bivše SLS in se je teh načel držal v javnem in zasebnem življenju do svoje prenege smrti. Kot ugleden meščan je bil tudi izvoljen v občinski zastop občine Kranj, v katerem zastopstvu je bil do svoje smrti.

V družabnem in zasebnem življenju je bil pokojni visoko čistan kot človek velike omike in družabnosti. Vsakomur je bil zvest prijatelj in dober svetovalec. Pokojnika bodo pogrešale vse zgoraj imenovane ustanove, posebno pa še njegova rodina, za katero se je z vso ljubeznijo in srcem brigal.

Bodi blagemu možu ohranjen med nami časten spomin, bridko prizadeti rodbini naše iskreno sožalje!

Spet kandidati

Kranj je nekaj posebnega. S Kranjem „Jutro“ kar žonglira. Postavlja mu kandidate in jih ne postavlja. Rado bi jih pa! Izбира je pa v Kranju huda. Huda je pa samo zato, ker „Jutro“ in njegova skupina ter prejšnja elita kranjska (ne samo iz Kranja), ki bo vedno ostala le „elita“ nepozabljenega sponina, nima niti ene osebe v celem okraju, ki bi „vlekla“, t. j. „vlekla“ bi že, pa še prav rada, ampak vleče se noče nihče več dati. Tako sedaj „Jutro“ kar na debelo bruha „kandidate“, ki jih seveda tudi sploh odstavljajo. „Jutro“ to že zna in še nekateri iz njegove zlate. Bog sam ve, koliko kandidatov bo še „Jutro“ postavilo, morda več, kot pa je članov JNS v kranjskem okraju sploh. Ljudje se seveda na vse to mužajo in celo smejejo, tako daleč smo prišli. Kar nič ne pomišljajo, če „Jutro“ še tako resno piše in v resnem tonu ter z debelimi napisi omenja „kandidate“, ki jih je še nedavno proglašalo kot ne vemo kakšne hude škodljivce vsega pravnega reda. Po istem „Jutro“ so seveda kandidati tudi oni, ki niti kandidirati ne morejo. Pa nikar ne mislite, da zgolj iz razloga, da bi morda ne bili izvoljeni. Kaj šel! Kandidirati ne morejo kot nekaki JNSarji in jih tudi Jutro ne bo moglo postaviti za kandidate, čeprav „Jutro“ in „kandidati“ nimajo

prav nič skupnega. Samo eno je pa vendarle res. „Jutro“ bi še danes rado dobilo za kranjski okraj človeka, ki ga na vseh svojih tajnih zborovanjih ni moglo dobiti, da bi v „Jutrov“ tabor pritegnil celo vasi v času, ko iz „Jutrove“ dežele beže mesta.

Ker pa gre zadeva le predaleč, ker „Jutro“ celo med svojimi oboževalci ne more najti primerne osebe in je postaviti za „kandidate“ (seveda z lastno močjo), je še zanj vedno boljše, če kar imenuje razne „skupine“ dohtarjev, celo takih, ki jih je „Jutro“ izključilo iz lastnih vrst. To tako lepo diši, kot — kislo grozdje lisici. Pri vsem tem postavljanju kandidatov je treba samo še čakati na to, da se bo organizacija JNS odločila proglasiti še volivni odbor, v katerega se bodo „pritegnile“ še naknadno osebe, ki jih bo rabil volivni odbor. Saj to „Jutro“ poroča iz raznih okrajev, kjer se je vse to kar spontano in celo z navdušenjem zgodilo! „Jutro“ bo morda kaj takega celo za Gorenjsko napisalo, da bi ja držalo...

Torej, kandidati, priporočite se „Jutru“, pa ste vsi dobri „kandidati“, kajti „Jutro“ že ve, koga postavi. Če pa je še kdo v „Jutru“, naj pa pride po nasvet v Kranj v Narodni dom in ga bo „Jutro“ postavilo kot prvega kandidata izmed vseh ugibanj, čeprav bodo napravili oni, ki res odločajo, kar precej drugače. Ljudje pa, ker so ljudje, pa bodo napravili tako, da celo „Jutro“ ne bo prav, čeprav je še tako tepeno po tistih osebah, ki jih je smatralo svoj čas za dojenčke, sedaj pa so mu preveč odrasli!

Sami kandidati

Pri nas „Jutro“ del JNS kar naprej postavlja kandidate. Tako jih postavlja, kot da bi bilo le „Jutro“ za to postavljati opravičeno in le ono samo odločevalo, kdo naj pride zastopat v Belgrad ne narod, ampak Jutrove interese. Pri tem postavljanju kandidatov ni Jutro prav nič izbirčno.

Glede kvalitete kandidatov in poslanec pa je belgrajski list „Pravda“ že nekoliko drugega mnenja. Ta list piše o kandidatih in poslancih tako, da tak opis ne bi bil Jutrovcem prav nič všeč, pa čeprav ta list kandidate g. Jevtiču kar vsiljuje, kot jih je vsiljeval prejšnje čase gospodom, ki so odločali o kandidatih. Tako „Pravda“ karakterizira take kandidate prav enostavno, ko pravi: Kar more Janko, zakaj bi ne mogel jaz! Kolikor je on vreden, toliko sem tudi jaz!

„Pravda“ opisuje nato najprej predvojne kmečke kandidate v Srbiji. Tak kmečki kandidat je moral biti ugleden, pameten, spoštovan in daleč po okolici znan. Moral je biti dober govornik, če že ne tudi pisatelj. Seveda je bila včasih kaka izjema, vendar pa so kmečki poslanci znali resno razlagati in dostojanstveno kritizirati vladno ali od nje zahtevati pojasnil. Isto je veljalo tudi za trgovske in obrtne zastopnike. Volivni zakon pa je zahteval za vsako volilno okrožje tudi vsaj po dva kvalificirana poslance z vseučiliško izobrazbo. Tak poslanec pa je moral biti v svoji stroki ne le podkovan, ampak tudi v strokovnih krogih dobro znan in je moral to z javnim delom kot kulturni delavec tudi dokazati, bodisi v službi ali časopisju ali pa da je pretrpel mnogo za svoje politične ideale zaradi preganjanja.

Take zahteve postavlja „Pravda“. Onem pa opisuje tudi lastnosti sedanjih mnogih kandidatov, ki se sami štelijo v ospredje ali pa jih na ta mesta potiska klika, ki je narod ne mara. Zato je tudi mogoče, da bi taki poslanci postali tudi ministri, in je tako povzročeno veliko zlo v upravi države. Saj „Pravda“ celo trdi, da so bili taki poslanci, delegirani po kliki, celo taki, da bi morali mesto na ministrske stolčke v zapor radi nezakonitega delovanja. Po „Pravdi“ so bili taki poslanci tudi za časa nove ustave od 3. sept. 1931. Taki se tudi sedaj vsiljujejo, zlasti še „mlajše moči“. Ta-

ke so sicer na mestu, vendar morajo tudi nekaj znati, biti sposobni in ne le za politične mešetarje, češ, da jih „zahteva narod“.

Glede starejših politikov svetuje list „Pravda“, naj se jih ne postavlja kar v kot, ampak je treba ceniti njih izkušnje ter njih veliki moralni ugled med narodom.

Sedaj pa vse to primerjajmo z „Jutrovim“ pisanjem!

Volitve se bodo vršile

Pepelnična „Politika“ poroča, da se bodo vršile državnozbornske volitve dne 5. maja, čeprav nekateri separatisti, federalisti in drugi tem podobni prevratni elementi smatrajo notranji položaj za nestalen in utegnejo misliti, da najbrž volitev ne bo in da utegne priti na vrh izjemen režim. Obenem pravi pepelnična „Politika“, da se bodo volitve vršile zgolj v znamenju volivnega proglasa g. Jevtiča, čigar ideje so nespremenljive in večne.

Listi sodijo, da je članek v „Politiki“ inspiriran z merodajnih mest.

DELAVSTVO Delavski dan 19. marca

Jugoslovanska strokovna zveza v Kranju bo priredila na praznik sv. Jožefa 19. marca delavski dan v Kranju po sledečem sporedu:

Ob 8 zjutraj bo v župni cerkvi posebna delavska maša in delavski cerkveni govor, ki ga bo imel tovariš dr. Pavel Simončič.

Ob 10 veliko zborovanje kranjskega delavstva v dvorani Ljudskega doma. Govoril bo advokat dr. Smajd in zastopnik centrale JSZ iz

Ljubljane.

Ob 4 popoldne bo v Ljudskem domu slavnostna delavska predstava socialne drame „Boštjan iz predmestja“.

Ta dan naj bo praznik kranjskega delavstva. Nad 5000 nas je v kranjskih tovarnah, zato je prav, da se zberemo in manifestiramo svojo delavsko zavednost in voljo, da se bomo borili za boljši kruh, kakor nam ga sedaj reže tuji kapital. V našo delavsko fronto pa spada tudi mali podeželski delovni človek, ki ga težke življenjske razmere pritiskajo k tlom. Na naš praznik se zberimo vsi in s svojo udeležbo in odločno besedo pokažimo

da je delavstvo sodooločujoč faktor v gospodarstvu in da zahteva svojega dela vredno življenje. Na tem našem zborovanju bomo odločno zahtevali izpolnjevanje zakonov, ki

manifestirali bomo svojo moč in svoje človeško dostojanstvo, obsodili bomo pa tudi prodane delavske duše, ki za judežve groše izdajajo svoje tovariše.

Na tem zborovanju bomo tudi naredili načrte za izboljšanje naših razmer in si poiskali pravo pot k resnični socialni pravičnosti in s tem tudi obsodili delo demagogov, ki so dozdaj slepili kranjsko delavstvo v svojo korist. — — — — — ter tako v delavstvu ubili vero v boljše čase in zaupanje v lastno moč.

Delavci in delavke iz Kranja in dežele, na praznik sv. Jožefa ne sme manjkati nikogar izmed nas na naši manifestaciji in tudi vse prizadevanje prodanih duš nas ne bo odvrglo od udeležbe.

KRANJ

Delavski socialni tečaj. JSZ bo za kranjsko delavstvo priredila socialni tečaj, ki se bo začel v nedeljo 10. marca in se bo nadaljeval vse naslednje nedelje. Namen tečaja je pred vsem, da dobi delavstvo nujno potrebno socialno izobrazbo, pred vsem v delavski zakonodaji in o drugih vprašanjih, ki so za delavstvo posebno važna, da bo sposobno boriti se za boljši delavski položaj. V nedeljo bo tečaj ob 9 popoldne v dvorani Ljudskega doma v Kranju. Predavala bosta dr. Anton Breclj iz Ljubljane in dr. Pavel Simončič iz Kranja. — Vabljeni ste vsi delavci in delavke, ne glede na to ali ste člani JSZ ali ne in ne glede na prepričanje.

Tedenske novice

KRANJ

Kranjski podpis. Pri nas je res lušno. V našem podjetju smo sicer kljub temu, da je firma prav gorenjsko zveneča in tečemo skoro po celi Jugoslaviji, če ne zamrznemo, mešane branže. Celotno nekaj Slovencev nas je v podjetju, drugo so pa Madžari in drugih narodnosti. Vsi pa smo seveda radi spoštovanega vpliva gorenjesavske skupine JNS prav navdušeni nacionalisti. Posebno smo navdušeni takrat, kadar nas tako lepo vabijo naši „šefi“, gospodje šefi, saj jih je več, za podpise, čeprav nam ne pokažejo odloka, po katerem je zbiranje podpisov dovolilo sresko načelstvo. Mi smo v tem vsi edini, od vajenca do pomočnika in mojstra, ki ga v podjetju itak ni. Vsi skupaj pa smo le mojstri. In podpisemo tudi, da se vsaj za stroji muzamo obenem z Madžari, kako velika bi bila izguba, če bi vajenec ne podpisal tako važne peticije, po kateri bi ena sama oseba utegnla profitirati še 3000 Din na mesec. Oj podpis!

Zanimivo zbiranje. V četrtek popoldne je bila v Kranju „mobilizacija“. Pa še kakšna! Okoli in okoli Stare pošte so stali avtomobili, v katere so sedali kranjski gospodarstveniki. Zbirala se je velika deputacija, ki se je odpeljala k banu intervenirati radi mestne trošarine. Firba je bilo seveda nič koliko in še kakšnega!

Oj ti podpis! Zadnje čase kar krožijo po Kranju pole za podpise. Ene so take, da bi se vsem olajšala bremena, druge pa so take, da bi ena sama oseba profitirala na denarju, položaju in da bi reševala kranjsko JNS. Prva pola je z dovoljenjem in vednostjo oblasti, druga pola pa je brez vednosti oblasti in z dovoljenjem klika JNS. — Skoda, da je že post; to bi bila ohcet, če bi se vse to združilo! Kranjci pa delajo, zraven se pa smejejo. Prav imajo! Ampak v zapor ni treba da bi šli tisti, ki delajo proti zakonu...

Hranilnica in posojilnica v Kranju je darovala 200 Din tukajšnjemu Marijanišču mesto venca na grob pokojnemu svojemu voditelju g.

Kumru, da s tem počasti njegov spomin in napravi sirotam dobro delo.

Gasilska župa sreza Kranj v Kranju

Čuvali bomo Jugoslavijo!

Kranj, dne 28. II. 1935.

OKROŽNICA.

Župna uprava sporoča vsem tovarišem gasilcem, da je premeščen iz Kranja v Ljubljano član župnega odbora, srezki načelnik g. dr. Fran Ogrin. G. dr. Ogrin je ves čas svojega službovanja v Kranju močno podpiral gasilstvo v našem srezu; gasilec je bil izredno naklonjen. Zato bi bila velika škoda, ako bi izgubili priljubljenega srezkega načelnika. Na ministrstvo notranjih zadev nameravamo poslati prošnjo za g. dr. Ogrina, da ostane na dosedanjem mestu.

Tej prošnji naj se pridružijo vsi gasilci našega sreza brez izjeme. Pobere naj se s priloženimi polami čim več podpisov. Podpisi morajo biti lastnoročni. Četne uprave naj pozovejo skupaj vse članstvo, da prošnjo podpišejo. Vsak član naj pripelje svoje sorodnike in znanke, da tudi podpišejo prošnjo. Prošnjo naj podpišeta tudi predsednik in tajnik s štampiljkami. Vsaka četa naj v svojem kraju pobere tudi podpise drugih društev s štampiljkami.

Gasilci! Ako hočete pokazati, da Vam je g. srezki načelnik drag, potem hitite! Casa je malo! Pokažite, da je gasilstvo našega sreza kakor vselej tudi sedaj edino in disciplinirano! Pole vrnite s priporočeno pošto ali osebno čim prej, najkasneje pa do ponedeljka popoldne.

Podpisuje se s tinto ali s svinčnikom.

Pomož Bog!

Križnar tr., starešina.

Ing. Gross Ir.

Gospod Velimir Popović, minister notranjih poslov, Beograd.

Vest, da je premeščen sreski načelnik v Kranju gospod dr. Fran Ogrin iz Kranja v Ljubljano, je nemilo zadela prebivalstvo kranjske-

ga sreza. Gospod ur. Fran Ogrin je dosegel tekom svojega triletnega službovanja v kranjskem srezu vidne uspehe na nacionalnem, kulturnem, socialnem in gospodarskem polju.

Kot obmejni srez, ki meji po eni strani na Italijo in po drugi strani na Austrijo, bi zelo težko pogrešali dr. Frana Ogrina, ki je bil ob vsaki priliki odločen in uspešen pobornik nacionalne in državne misli.

Zato podpisani prosimo, da izvolite ukreniti, da ostane srečni načelnik gospod dr. Fran Ogrin na dosedanjem službenem mestu v Kranju.

Dne 28. februarja 1935.

„Ti boš pa doma ostala...“ je postala zdaj kranjska napredna himna. Povsod jo slišimo in celo za postne dni ni prepovedana. Celotna tam na magistratu ali kje so jo te dni peli, ker jim ne gre vse prav v račun. V Narodnem domu pa bi se vsiračice najbrž sramovale, ker bi bile sicer uničene po konkurenci od savskega mostu. Fantiči in resni možje pa že lahko kaj takega, kot je „Ti boš pa doma ostala“ žvižgajo, da bodo kranjska dekleta bolj fofv drugim in da bodo spregledala „kak lušno je res na deželi“. Pa vse to bo tako morda celo v maju, ko bodo šli šmarnice nabirali.

Bog daj srečo! V nedeljo 3. marca se je na Rakovniku poročil naš odgovorni urednik g. Eržen Karel z gđe. Marijo Perne iz Sv. Lucije pri Trzinu. Poročne obrede je izvršil g. dr. Pogačnik, nevestin bratranec. Svatba sama je pokazala, koliko simpatij uživa mladi par. Tudi naš list želi svojemu odgovornemu uredniku in njegovi cenjeni družici vsjo srečo na življenjskem potu. Bog daj srečo!

Pogreba voj. kurata Franca Bonača se je po svoji delegaciji udeležila tudi kranjska skupina, ki je položila na krsto velikega in junaškega slovenskega bojevnika krasen venec. Sicer so se pogreba udeležile po svojih odposlancih vse skupine kranjskega sreza. Posebno močna je bila skupina iz Skofje Loke.

Zahvala. Vsem prijateljem in znancem se s tem najlepše zahvaljujemo za mnogoštevilne čestitke na poročni dan. — Karlo in Mici Eržen.

„Le Zlatorog milo da belo perilo!“ pravi ljudski glas. Naše vrle gospodinje, ki dobro vedo, kako silno čistilno moč ima Zlatorog-ovo milo in kako izdatno je ob enem, ga ne hvalijo zaman. Z Zlatorog-ovim milom oprano perilo je lepo kot novo. Poskusite z njim prati tudi Vi in ne boste se kesali! Zlatorog-ovo milo je domač izdelek. Priporočamo ga najtopleje!

LJUBLJANA

Velika deputacija kranjskih davkoplačevalcev je prišla danes, v četrtek, v Ljubljano. Pripeljala se je na številnih avtomobilih in se ob 10 dopoldne podala na bansko upravo, kjer jo je sprejel g. ban. Deputacija davkoplačevalcev je pri tej priliki pojasnila banu zadeve trošarine za mesto Kranj. G. ban je deputaciji obljubil vsjo pomoč. — Deputacija je vzbujala med Ljubljančani prav veliko pozornost, kajti šte-

vilni avtomobili so celo ljubljanski tramvaj ustavljali, pa bi kranjskega „šimelna“ ne ukrotili! Samo pohleven naj bo konjiček!

CERKLJE

Gospod kaplan Ivan se poslavlja... Kakor vedno, so tudi to pot, ko se je poslavljaj g. Ivan Caserman, Cerkljani pokazali, kako ljubijo in spoštujejo svoje duhovnike. V nedeljo 3. marca po popoldanski službi božji so se polnoštevilno zbrali v dvorani Ljudskega doma k predstavi „Burke o jezičnem dohtarju“. Čeravno je igra kar moč veselega značaja in bi morala slehernega gledavca spraviti v veselo razpoloženje, to pot ni dosegla svojega cilja, kajti vsi gledavci kakor tudi igrajci so morali doživeti še en žalosten prizor: Zastopnik KA je stopil na oder in sporočil faranom, da mora g. Ivan še ta dan oditi na novo službeno mesto v Kamnik. Ker pa si je g. kaplan v teku svojega 2 in pol letnega delovanja v cerkvi kakor tudi zunaj cerkve pridobil veliko zaslug, smatrajo farani, njim na čelu moške in fantje iz Kat. akcije, da se g. kaplanu za njegovo neumorno delo javno zahvalijo. Potem sta v imenu KA mož in fantov spregovorila Ciril Hudobivnik in Lovrenc Ilija. Prvi je poudaril, da se je vprav po zaslugi g. kaplana Ivana katoliška verska zavest in pa odločna načelnost v zadnjih letih močno dvignila; zahvalil se je tudi v imenu starčev za lepo odgojo njihovih otrok. Drugi pa se je zahvalil za spretno vodstvo v fant. odseku KA, poudarjal poučna predavanja na sestankih, zlasti pa uprizarjanje odrskih iger, ki so vse odgovarjale duhu KA. V imenu otrok pa so se v lepih deklaracijah zahvalile 3 deklice svojemu dobremu katehetu za prekrasne nauke in lepe pesmice, katere so tako radi prepevali v njegovi družbi. Ob koncu pa je cerkveni pevski zbor s cerkveno godbo zapel še nekaj prigodnih pesmi, nakar se je g. kaplan ves ginjen nad nepričakovano odhodnico zahvalil faranom, jih pozval v cerkev, kjer jim je dal še zadnji blagoslov, nakar se je obdan od trume otrok odpeljal v spremstvu odbora KA na novo službeno mesto v Kamnik.

Iz občinske proračunske seje. Na tej seji je odbornik Kern prebral odlok kr. banske uprave in predlagal sestavo proračuna po ekonomskih razmerah občanov. Predsednik pravi na prigovarjanje odbornika Lapajnet, naj bo Kern kratek v svojih izjavah, ker se na ta način seja lahko zavleče pozno v noč. Pred obravnavanjem točk, ki so na dnevnem redu, pravi odbornik Lapajne, da ima on kot poročevalec vedno zadnjo besedo in da za njim ne sme nobeden več govoriti. — Za župana je bilo določenih 6000 Din nagrade v razgrnjenem proračunu, pri seji mu je pa izmed 21 navzočih odbornikov 11 odbornikov znižalo njegov relutim na 5600 Din letno. Lapajne pravi, ker ni bilo nikakih pismenih pritožb proti proračunu, naj se ne razpravlja o njem na dolgo in široko, ker to ni potrebno. Član uprave Kern spet bere zakon, ki pravi, da je županova služba častna. Slemen, Jenko, Vombergar in drugi so proti plačilu uprave. 10 odbornikov je glasovalo proti plačilu članom uprave. Glede predlagane tajni-

ške plače v znesku 14.000 Din je glasovalo proti temu 12 odbornikov in mu določilo 8000 Din letno, češ, da dobijo lahko za to mesto in za ta denar jurista. Blagajniku so prisodili 600 Din na leto in sicer z 10 glasovi. Cestarja niso hoteli postaviti in je bilo 12 glasov proti temu, da bi imeli svojega občinskega čestarja, ker vsak sam popravlja občinska pota. Konjaču so morali od prvotnega zneska 500 Din zvišati na 750 Din in s tem je tudi predlog uprave propadel proti 11 glasovom. — Za vodovod se ni nikdo resno zavzemal, češ, da je ta stvar predraga in da bo stala več kot milijon dinarjev in naj se to ne pretresa na proračunski seji. Pač pa je zelo potrebno kopališče, ki je bilo tudi sprejeto v program dela za leto 1935. Proti je glasovalo 9 odbornikov.

TRZIC

Iz občinske seje. V sredo 27. febr. je bila seja občinskega odbora. Predsoba posvetovalnice je bila polna poslušalcev. Med poslušalci se je opazilo take, ki so hoteli slišati nekaj samo o sebi; tudi take smo opazili, ki so morali igrati nekako zaslonbo nekaterim odbornikom. Glede tega se ni čuditi opoziciji, ki obstoja samo iz dveh članov odbora, pač pa to čudno izgleda za nekatere od takozvane večine. Nekdo izmed teh gospodov je pripeljal s seboj kar celo delavnico. Na ta način so imeli uslužbenci priliko poslušati duhovite govore svojega gospodarja. — K zapisniku je bilo pripomnjeno, da manjka pri županovem poročilu zadnje seje tole besedilo: „Spomenice Majersiča in Mehleta ni prejela banska uprava“. Župan na to odgovori, da je pozneje dobil informacijo, ki pravi, da je prejela spomenice banska uprava, ter smatra, da tozadevna popravka v zapisniku ni treba. Šlo je tudi za popravek pri točki „Volitve davčnik odbornikov“. Tudi pri tej točki se interpellantu ni ugodilo, pač pa je župan odgovoril, da je neko pritožbo na sresko načelstvo inšceniral Majersič. Temu pripominjamo, da to ni res, ampak pritožba je prišla od davkoplačevalcev samih, ker so bile ogromne razlike med posameznimi pridobitnimi podvrženimi davkoplačevalci. V poročilu župana smo čuli, da je uprava občine imela eno sejo od zadnje seje občinskega odbora 4. januarja. Iz tega sklepamo, da uprava ni preveč zaposlena in največ teže, dela in odgovornosti nosi le župan. — Posebna točka dnevnega reda je bilo poročilo občinske uprave o stanju blagajne po čl. 101 zak. o obč. Z zanimanjem so sledili navzoči temu važnemu poročilu. Zahtevalo se je, da se stavi v zapisnik, da je to prvo poročilo te uprave o stanju blagajne od 15. oktobra 1933. Predsednik je to odločno odklonil. Ze ve zakaj. Trziška javnost pa tudi. — Obračun za leto 1933 in dvanajstine: Blagajnik je obširno poročal. Vse je bilo lepo v redu. Nešteto krat je pa poudarjal, da je tudi revizor našel vse v redu in sicer prav vse v redu za več let nazaj. K njegovemu poročilu je dobil pohvalo tudi od takozvane opozicije s pripombo, da ker se ni nastopilo s tožbo, ki je bila nešteto krat obljubljena radi tako mastnih očitkov, smatra opozicija svojo interpelacijo z dne 14. septembra 1934 še vedno, da je bila ob pra-

vem času podana z umestno vsebino, zaradi česar ne more glasovati za obračun. Gospod župan je to izjavo vzel na znanje in jo na zahtevano opozicijo dal na zapisnik. — Poslovni red občinskega odbora je bila zelo važna točka dnevnega reda. S tem se je pač hotelo potisniti ob steno to sitno opozicijo, pa vendar je bila večina odbora nekam uvidelna in je sprejela več spreminjavalnih predlogov in tako je bil poslovnik soglasno sprejet. Samo da bi se večina držala poslovnika! Osnutek poslovnika je prejel vsak odbornik dva dni prej na ogled, ni pa prejel statuta o nagradah in odškodnini občinskih funkcionarjev, čeprav je bil tudi ta na dnevnem redu seje in na katerem je občinsko gospodarstvo mnogo bolj interesirano, kakor na poslovniku. Zahtevalo se je, naj se ta točka dnevnega reda preloži na prihodnjo sejo in naj se nudi odbornikom na vpogled in študij tozadevni statut. Zahteva je bila odklonjena z motiivacijo, da ima samo malo členov ter da je treba, da se čim prej sprejme z ozirom na prihodnji proračun. Statut je bil sprejet z večino, proti so bili trije glasovi. Zanimivo je, ker je župan tudi sam glasoval za to važno zadevo, čeprav zakon o občinah tega ne dovoljuje. Po tem sklepu prejme župan spet Din 15.000 letno, kar je že lepo plačilo, poleg tega ima pa še občinski lov v Kokovnici, potnine itd. Kar čedna služba. Gassner Leonu se pusti še naprej v najemu drugi občinski lov za najemnino 5000 Din. — V tajni seji se je odobrila Jankotu Blagetu gostilniška koncesija. V domovno zvezo so se sprejeli Stranjsky Edi, Stepan Josip, Ferlič Antonija. — Prošnje za podpore so se nekatere sprejele, druge pa zavrnile.

Neprimerni maski. V soboto zvečer na elitni veselici Bralnega društva v predilniški dvorani sta se pojavili dve maski v novih gasilskih oblekah, in sicer je bila ena obleka samaritanka, druga pa nov gasilski paradni krog. Gasilce, ki nekaj držijo na svoj krog, je to neprijetno dirnilo in so ogorčeni protestirali na pristojnem mestu. Ne norčujte se iz gasilstva!

Nabiranje podpisov. V nedeljo se je pri gasilcih pobiralo podpise za nekoga, češ, da se mu godi velika krivica. Mi smo radovedni, ali so ti gospodje dobili od sreskega načelstva dovoljenje za pobiranje podpisov, ki je po zakonu potrebno? Zakon naj pač velja za vse, tudi za gasilce in JNSarje!

Trziški socialisti so se v četrti številki „Delavca“ obregnili ob zadrugo „Runo“, češ, da v zadrugi ni obratnih zaupnikov. K temu pripominjamo, da smo v zadrugi delodajalci obenem tudi delojemalci, zaradi česar za nas zaupniki nimajo pomena. Zadrugo imetj je skupna last vseh članov. Dobička ni nihče posameznikov sam deležen. Člani smo pa vsi delavci, torej je vse naše, dobiček in izguba. — Sodrugi, spomnite se na nered v lastni hiši! Obudi naj se vam vest, kaj je z vlogami, katere so vam zaupali svoj čas delavci! Vedite, da se tistih žuljev, za katere sedaj nudite 50 odst., drži delavska kri! Imeli ste lep zadrugi dom v Trzinu: čigava last je danes? — Kakšne so delavske

I. delavsko konzumno društvo je najsolidnejši, najcenejši nabačni vir za vsakega konzumenta!

Ali si član te zadruge? — Ali kupuješ vse pri zadrugi?

Lavtižar Josip:

Junaška doba Slovencev

Zgodovinska povest iz 15. stoletja. God se na Gorenjskem v dobi turških vpadov. Nadaljevanje

Na prostoru pred cerkvijo je bilo polno ljudstva, došlega iz bližnjih in daljnih krajev. Saj se kaj takega ne vidi vsak dan.

Pred velikim oltarjem se je oblekel Ziga v škofovsko obleko. Po dovršeni mašni daritvi je imel kratek nagovor, v katerem je pojasnil pomen slavnosti. Povabil je Gašperja pred oltar ter ga pozval, naj glasno prečita viteško obljubo. Pokoren pozivu je čital mladi vitez v začetku z boječim, kmalu pa s krepkim glasom:

„Slovesno se zavežem, da bom Bogu ob vsaki priliki izkazoval najvišjo čast, katoliški Cerkvi pa vdanost in pokorščino. Zavežem se, da bom zvesto služil vladarju in domovini, po svojih močeh nastopal zoper krivico in pomagal pravici do znage. Zavežem se, da bom branil nedolžne in zatirane, vdove in sirote. Zavežem se pa tudi, da bom ženskemu spolu izkazoval posebno spoštovanje ter branil njegovo poštenje in nedolžnost.“

Nato je pokleknil pred škofa, ki ga je trikrat lahno udaril po ramenu z mečem, rekoč:

„V imenu Boga, svetega Mihaela in svetega Jurija te proglašam za viteza.“

Po teh besedah mu je izročil znamenja viteške časti: vojno suknjo, pas, meč, oklep, šlem, železne rokavice in zlate ostroge. Navzoči plemiči so mu čestitali na dostojanstvu ter vsi skupaj zapeli zahvalno pesem.

Pred cerkvijo je čakal novega viteza krasno opravljeni konj. Gašper je sedel nanj in jahal

med veselo množico. Ta mu je navdušeno klicala: „Na mnoga leta!“ in ga spremljevala do Gutenbergga.

Grof Jurij Lamberg in gospa grofica sta napravila visokim povablencem bogato gostijo. Prvi sedež je imel milostljivi gospod škof Ziga, na njegovi desni strani je sedel vitez Gašper, na levi pa prečastiti gospod ljubljanski prošt Nikolaj Operata. Vsa druga gospoda je bila razvrščena svojemu stanu primerno.

V splošni pozornosti je vstal škof in pozdravil zbrano odlično družbo. Posebej je spregovoril v spomin svojemu nečaku sledečo čestitko:

„Lambergarjev grad Gutenberg, kjer je tekla zibelka naših srečnih otroških let, je nadel danes praznično obleko. Mladi Gašper, up rodovine, je prejel viteški udarec. Čul sem, da je pretekla rosna mladost najnovejšega viteza v vzornem vedenju, kar nam daje upanje, da bo tudi njegova prihodnost ne samo brez graje, temveč okrašena s krepkimi, ki so spremljevalke vsakega pravega viteza. Obljubil je danes, da ostane zvest Bogu in Cerkvi, cesarju in domovini, da bo podpiral preganjanje in branil nedolžne. Ne rabi pa, vitez Gašper, meča brez potrebe! Kadar ga vzdigneš, vzdigni ga le za resnico in pravico. S tabo se vsi veselimo današnjega dne z nado, da boš delal čast Lambergarjevi rodovini. Tudi tvoj brat Krištof bo čez dve leti obhajal enako slavnost. Slišim, da jo že težko pričakuje in da se lepo nanjo pripravlja. Iz sree želim, da bi bila oba brata prava viteza po mišljenju in dejanju. Pridita bližje k meni tudi vidve mladi deklici, Anica in Francika. Slišal sem, da sta pridni in pobožni. Vedno ostanita taki, da hosta veselje staršem in meni.“

Vdano se je zahvalil vitez Gašper presvetlemu škofu, da je s svojim prihodom poveljal današnji družinski praznik.

Grof Jurij pa ni napravil gostije samo povabljenim, temveč je naročil županu Grašiču, naj pripelje na Gutenberg še druge može in njih družine, da se veselijo vsi skupaj Gašperjevega častnega dne. Blaga gospa grofinja pa je poslala tudi revežem in bolnikom nekaj boljšega na njih dom.

Grad Gutenberg je praznoval torej sv. Jurija leta 1472. res dan veselja. Ljudstvo se je radovalo z grajsko družino in skoraj pozabilo, da je grof Jurij njih gospod, kmetje pa njegovi podložniki. Neprisiljena zabava je trajala vse popoldne in še nekaj večera so morali privzeti, preden so se razšli. Za večje kratkočasje so skrbeli potujoči pevci. Takrat je bila navada, da so hodili muzikanti od grada do grada ter opevali slavne zgodbe preteklih časov. Posebno radi so se oglašali tam, kjer so izvedeli za kako družinsko slovesnost. Rekli so jim trubadurji. Igrali in peli so tako živahno, da mladina ni mogla več mirovati. Začela je plešati na prostornem grajskem dvorišču, da je tudi škof Ziga z zanimanjem gledal veselo vrvenje.

Pravkar prispela velika pošiljka

otroških vozičkov

Oglejte si razstavo v izložbah

Ivan Savnik — Kranj

razmere in kakšne so plače v naši zadruzi Ru-no, si pa sodrugi lahko ogledajo v zadrugi ju-bilejni prilogi Gorenjca 16. februarja t. l.

PRIMSKOVO

Bodimo požrtvovalni. Ni lepšega v naši do-movini, kakor lepa vas sredi rodovitne zemlje. Središče vsega pa je cerkev. Kakor koklja zbira piščeta pod svoje peruti, tako nekako senca cerkve pokriva vso vas. Naši predniki so to prav dobro vedeli in so dali vse za čast božjo. Kotko truda in znoja, koliko žuljavil rok je bilo potrebno, da so postavili hram božji. Zamislimo se samo v preteklost in potem se ozirimo v sedanost in vidimo žalostno sliko. Cerkev bi morala biti še vedno središče vsega našega življenja, a ni. Saj je to sramota, da se tako malo brigamo za cerkev. Vzdignite se, va-ščani, in začnite delo, ki vam bo bogato po-plačano. V vaših srcih naj zagori močnejši ogenj navdušenja. Ne glejte na osebe, kakšne so, ampak glejte le na čast naše vasi, ki je v tako kratkem času postala tako velika. Ne bo-jte se truda: na delo!

Postavimo spominski križ! Po naših vaseh in mestih že zbirajo prispevke za spominski križ na evharistični kongres. Naj ta val navduše-nja ne gre samo tako mimo nas, ampak bodimo toliko ljubeznivi do Kralja kraljev in mu po-stavimo dostojen spomenik. Imamo tako lep prostor pri cerkvi. Malenkostne bi bile žrtve, a sad teh žrtv bi bil obilen.

Na pustno nedeljo smo imeli v Gasilnem do-mu zabavo. Bilo je lepo pozno v noč. To ve-selje pa so skalili nekateri nepridipravi in po-kazali svojo korajžo. Pričakujemo od naših po-štenih fantov, da takim, ki vedno iščejo le preprij, zabranijo v pošteno družbo.

BREZJE

Smrtna kosa. V sredo nas je v cvetu svojega življenja za vedno zapustil Maks Ferlič, pekov sin iz Brezja. Maksa, ki je poprej ni bil trdne-ga zdravja, je že v jeseni položila težka bole-zen na bolniško posteljo, kjer je po velikih mukah izdihnil. Pokojnik je bil prijazen, lju-bezniv in značajan fant. Bog s teboj, blaga du-ša, v večnem domu si in na boljšem svetu. Pri-zadeti družini naše iskreno sožalje!

ŠENCUR

Predstava Strelske družine. V nedeljo 3. mar-ca je uprizorila tukajšnja Strelska družina v dvorani Ljudskega doma v Šencurju veseloigro „Poslednji mož“. Delo sicer nima posebne umetniške vrednosti, vendar so bile upodobe vloga dobro prikazane. Režija g. šol. upravitel-ja Rapeta, ki je igral vlogo Petelina in ustvaril izvrsten lik, je bila skrbna in temeljita. Z naravno, dognano igrano sta se odlikovala gđ. Pepa Vrhovnik (Petelinka) in g. Debeljak (So-dar). Učinkovite tipe so podali gđ. Pavla Ra-bič (Zdenka) gđ. Pepca Cerar (Helena). Drak-sler Pavel in drugi, ki so obdržali gladek raz-voj dejanja, kar je dokaz dobrega znanja vlog. Občinstvo, ki ga ni bilo preveč, se je prav do-bro bavalo in je nastope živahno aplaudira-lo. Igra in igravci so doživeli lep uspeh.

Cvček in paragraf. Da smo v Šencurju gle-de lokalov izborna preskrbljeni, tega menda ni treba posebej poudarjati. Poleg običajnih širih gostiln smo imeli doslej prav toliko vinotočev, da smo v Šencurju, kar je skoraj četrtina vasi složno „uničevala“ sladko pijačo rejnih steklenic in sodov. Zadnja nedelja je bila ta junaška epizoda zaključena. Iz Kranja so se pripeljali moške postavbe ter zaplenili znatno količino vinca rujnega. Pa ravno za pustne dni! O, ta paragraf...

Pustne zabave letos niso bile tako hrupne, kakor smo jih bili vajeni poslušati in videti druga leta. Bolj malo „šem“ nam je predstavil veleslavni Kurent.

KOKRICA

Iz Kokrice pa še ni bilo nič v Gorenju, od-klar izhaja. Zato naj se pa danes predstavimo javnosti. Kje stoji, to ne bomo opisovali, saj jo pozna pol Gorenjske, če že ne cela. Če si, dragi bravec, hotel prejšnji teden skozi našo vas, pa si videl tam med Laknerjevo gostilno in Ga-silnim domom veliko voz, konj in ljudi, ki so pridno kopali in odvažali zemljo, si bil gotovo radoveden, kaj to pomeni. Pa si zvedel, da na-merava tukajšnje gasilno društvo zgraditi nov dom, kar stari nikakor več ne odgovarja svo-jemu namenu. Zato je pa treba najprej zvo-nati zemljo. Kakor mravljišče je zgledala prejš-nji teden ta parcela. Prav v obilnem številu so se odzvali naši posestniki, člani strojne za-druge, in res dobro poprijeli, da so odpeljali v 3 dneh okoli 250 kub. metrov zemlje. Poleg gasilnega doma bi se zgradila tudi shramba za stroje Kmet. strojne zadruge, ki je sedaj kot begunka brez pravega doma in se potika po šupah in podih, izpostavljena raznim vreme-skim vplivom. S tem, da se odvozi zemlja, je storjen že prvi korak k tej stavbi. To bo že treba korakov, dela, truda in denarja, dobre volje, požrtvovalnosti in kuluka, tega pa še naj-več, če bomo hoteli zmanjšati stroške, ki bodo seveda ogromni, da si v tej krizi niti na to mi-sliti ne upamo, da ne obupamo, ker je v načrtu precejšnja stavba. Načrti so v delu, navduše-nje veliko, samo plaši nas misel, da bi ne ostalo le pri načrtih, da bi se mogli vsaj deloma, če ne popolnoma uresničiti. Bojimo se, da bi se

naše lepe misli in ideje ne razbile ob tisti skali, ki se ji pravi denar. Pa bo rekel kdo: veliko si upate v tej krizi. Seveda, korajže bo treba, korajže pa denarja: če je denar, je tudi koraj-ža. Upamo, da bo že kako šlo: malo za denar, malo na pot, nekaj imamo obljubljene podpore od gasilske zajednice in pa fehtali bomo, prosili in pekljali kot cigani. Če pridemo ta-krat tudi k vam, upamo, da nam vaše blago srce ne bo odreklo kake podpore. Upoštevajte dejstvo, kako hudo je biti brez doma. Zato lepo prosimo in se že vnaprej zahvaljujemo. Če bo-ste pa vi potrebni pomoči, smo vam tudi vsak čas na razpolago, ker naše geslo je: „Bogu v čast, bližnjemu na pomoč!“

„SAŠA“

TOVARNA KANDITOV IN COKOLADE
ČOKOLADNI BONBONI
KANDITI VSEH VRST
VAFELNI
DESERTI
RAZNOVRSTNO PECIVO
KEKSI
LECT I. T. D.

CENJENIM TRGOVCEM SE PRIPOROČA
D O M A C A T V R D K A

„Saša“, Kranj

Kropa v nevarnosti

Po Domoljubu posnemamo:

Oni dan je Kropa prestala obilo strahu in bilo je treba velikega dela, da je bila nevar-nost odstranjena. Eno leto je že od tega, kar ja Kropo zadeja velika škoda po povodnji, temu pa se je sedaj pridružila še nova nesreča, nam-reč, da jo je ogrožil velik zemeljski plaz. Po-dobne nesreče dokazujejo nujnost, da bi bilo treba urediti odtoke voda v hribih, ki obdajajo Kropo.

V soboto, dne 25. februarja okrog 9 se je spustila neopaženo in tiho velikanska plast zemlje s bližnjega hriba Hrinovec. Vzrok tej nesreči je bilo deževje, ki je prejšnji dan na-močilo ta del hriba. Zemlja je počasi prišla s hriba v dolino ter se polagoma pomikala proti središču Kroke. Ljudje niso nevarnosti opazili prej, dokler ni ta ogromna blatna plast dosegla prvih hiš v Kropi. Z velikansko silo je ta broz-ga ilovice in peska pritisnila ob prve hiše ter vdrla v vse nižje prostore.

Zemeljski plaz je uničil vse vrtove v Kropi, dosegel je hriso gostilničarja Solarja, Lazarjevo mesarijo in poplavlil vso sredino trga. Kar je blatna plast dosegla, je odnesla s seboj. Plasi je bila debela 1 do 1,5 m. Pograbila je več dr-varnic in drv, ki so bila zložena pred hišo, ter vse odnesla na sredo trga.

Ljudje so prestrašeni pritekli, da bi zavrnili nevarnost in da bi vsaj iz kletnih prostorov rešili, kar se je dalo rešiti pred uničujočo ilo-vico. Pomagali so s požrtvovalnostjo drug dru-gemu. Bila pa je na nogah vsa Kropa in zadnji reševalci so šli spat šele v nedeljo ob 4 zju-traj. Za enkrat so ljudje ustavili nevarnost nadaljnega prodiranja z raznimi deskami in tramovi, ni pa receno, da je nevarnost za vselej odpravljena. Hrinovec je namreč ves razpo-kan in od časa do časa spušta raz sebe velike kepe blata. Ljudje so prestrašeni, ker je to še večja nesreča, kakor lanska povodenj, in ker jih more zadelo ponovno še večja nesreča, ki bi bila že podnevi strašna, naravnost grozna pa, ako bi se zgodila ponoči. Ljudje potrebujejo nujne pomoči, da se podobna nevarnost s pri-mernimi napravami trajno odpravi.

Iz predpusta.

Oj predpust, ti čas presneti!

Prečudne danes se stvari godijo, zdaj ta, zdaj on uspeji pomisliti, da ceja širna vas o njej raglja, opravi, gloga, šimfa, kar se da...

Predzadnji teden željna bla oddiha, tako ka-kor trapistovska meniha, šla sta prijatelja mal na spencer, in grozel — našla pa nikjer kvar-tir... Kaj mislite, to bil je živ hudir!

Noč bajna... tajna in v skrivnosti zavita — rezi se v lajti bledi luna sita na dva popotna, ki pod njo stojita — v samoto tiho žalostno str-mita... Vse, vse je danes splavalo po vodi, le smrt ledena čakata povsodi, utrujena labuda, da jih stre: zaman srce naj po rešitvi mre... Bolet pošastna kolje srčno rano in veter mrzli pilha čez pojano. Vse zdaj zbežalo je čez večni tir: življenje, radost, sreča, zdravje, mir...

A glej! Pomoč rešilna je z neba prispela, na meji večnosti duet otela, življenja luč na prsi mu pripela...

Zdaj v mehki postelji bolan počiva, prelepe sanje o mladosti sniva, dokler ga v jutru ne zbudi — kopriava...

Vsi, ki se boste z zgodbo to mastili, na njen račun bodeče „hece“ brili, zapomnite si željo to in to: pozabite jo, da ne bo hudo! Zapijte, brat-ci, rajši bariton, ko boste trdi kakor star ka-non: „Oj živel Pust, vsevečni naš patron!“

VODICE

Igra. Krajevna organizacija Boj v Vodica-h si je nadelo nalogo, da prenove spomenik v sve-tovni vojni padlim vojakom iz naše občine. Dež je namreč izpral vse črke, katere bodo zdaj po-zlatili. Na odlično mesto pa se v spomenik ukleše ime Nj. Vel. kralja Aleksandra I. Zedi-nitelja. — V ta namen je dramatični odsek Bo-ja priredil 17. februarja narodno igro Domen, katere se je ljudstvo udeležilo v res častnem številu.

Lojalna izjava

(po Slovincu)

Podpisana Srpič Alojzij iz Cerkelj ob Krki in Gram Franc iz Gazic, ki sva v mesecu maju leta 1933 povzročila, da sta bila aretirana in pridržana v preiskovalnem zaporu skozi 18 dni cerkljanski kaplan g. Tomazin Matej in posest-nik Andoljšek Janko iz Mel. Mraševca, poda-jeva s tem lojalno izjavo, da sta navedena dva bila popolnoma brez vsake krivde in brez vsa-kega sodelovanja pri znanem „atentatu“ z le-seno „bombo“ na stanovanje nadučitelja Kaba-ja. Priznava, da sva s svojimi izjavami pred oblastmi delala obema navedenima krivico. Ka-kor to krivico s tem lojalno popravljava, tako prosiva vse časopise, ki je tedaj o zadevi pi-sali, da to najino izjavo sedaj lojalno ponatisne iz Slovenca, kamor jo pošiljava s prošnjo za objavo.

Dobro ime, na katerem sva obema škodo-vala nič manj kot na ugledu, naj bo obema vrnjeno v polni meri!

Boli naju, da sva jima kot človekoma škodo-vala, a še bolj naju boli to, da sva s svojimi izjavami (o vzroku teh lažnivih najinih izjav pred oblastmi) danes še ne smeja govoriti) ško-dovala ugledu in dobremu imenu duhovnikovemu, ker je s tem padla senca na vse duhovni-štvo katoliške Cerkve. Tudi dobri verniki so bili lahko žalostni, ko se je z gotove strani ka-zalo s prstom na prvega kakor tudi na Andolj-ška, načelnika Marijine družbe, rekoč: „Glejte jih, taki so!“ Ob aretaciji Andoljškeja je nekdo izjavil: „Takšni so najslabši, ki so zmerom pri obhajilni mizi, saj je tudi Maliju rožni venec iz žepa gledal, pa je ubil ženo.“

Obžalujeva in preklicujeva svoje dejanje ter ponovno prosiva poštene časopise, da to naji-no lojalno izjavo ponatisne!

Cerklje pri Krškem, 14. febr. 1935.

Srpič Alojz in Gram Franc.

Proda se štiristanovanjska hiša z zemljiščem za zelenjavo, ob križišču cest, na lepi legi, pripravna za obrt, oddaljena nekaj minut od Kranja. — Naslov v upr. Gorenjca.

Poseben kotichek

Ne bodo kandidirali. Mnogo poslancev sloven-ske veje jugoslovanskega naroda in bivših čla-nov JNS čisto prostovoljno ne bo kandidiralo, ker so utrjeni zaradi prenapetega dela.

Spoštovati moramo zakon. Tako se vsiljuje volivcem nekdo, ki bi bil rad kandidat in ki je v protislovju z zakonom zelo oškodoval nešteto nedolžnih. Je pač član JNS.

Spomini na „Avtonomista“. Če bi še izhajal „Avtonomist“, bi pisal: Prihodnji teden bomo začeli graditi kočevsko železnico. Bleerovo po-sojilo je že zagotovljeno.

Jerhaste hlače. 5. maja ne bodo stranki JNS pomagale prav nič niti jerhaste hlače — pišejo Belgrijanci.

Kaj pomeni JNS? Na to vprašanje je dobilo vodstvo JNS odgovor: „Još Neki Sat!“ Tako je odgovoril „Osišani jež“. — Nova Danica pa tr-di, da JNS pomeni: „Jao nama svima“ (Gorje nam vsem).

Konferenca v Novem Sadu. Milan: Sinoči je bila konferenca.

Milan: Kdo je bil na konferenci?

Milan: Pa, saj ga poznaš: Kon.

Milan: A kdo še?

Milan: In oni Madžar Ferenc.

Milan: Pa koliko vas je bilo?

Milan: Pogledj, Kon, Ferenc in jaz, je bila cela konferenca.

Iz Okroglega. Miha: Ali si slišal, Janez, da se France ženi?

Janez: Le kaj praviš! Iz ljubezni?

Miha: Ne, iz Okroglega.

Čče in sin. Sin gleda osla: Ata ali se osli tudi ženijo?

Oče: Samo osli.

Apel poštenim. Blagajnik Narodne skupščine prosi vse bivše gospode poslance, ki so vzeli predujem na račun plač za marec, april, maj, junij in julij, da vrnejo blagajni vsaj polovico. Blagajnik obenem računa na znano poštenost poslancev.

SMLEDNIK

Igra, kihanje in blamaža. Vse po dvoje smo imeli pri nas: Dve igri napovedani, dve vrsti plakatov nabitih, dve dvorani pripravljene in dvoje dovoljenj za predstavo. Samo ena razli-ka: Ena predstava naj se vrši ob 5, druga pa ob 4. No, in res — vse začete — in prvim je tudi vse posreči šlo — drugi pa so imeli včasih malo smole: Glavne vloge niso mogli oddati, pa se je končno le našlo blagohotno žensko bitje, ki je bilo polno mladostnega idealizma, pa je prevzelo težko breme kulturne delavke. In vse so lepo izpilili, da je bil jezik lep, nastop siguren, sploh vse, kar se za pionirje naše kul-ture spodobi. In delo za procvit naše kulture jih je tako prevzelo in zaposlilo, da se njihovi možgani niso imeli časa spomniti na nekaj dru-gega. Komu bomo svojo umetnost kazali? Šele zadnje popoldne se je nekdo prebudil iz opoj-ne samozvesti — in zbal se je, da bo morda po prazni dvorani odmeval njegov votli glas. Spomnil se je, da je pobornik naše kulture — in kot takemu so pač dovoljena vsa sredstva, zato je segel po čisto svojevrednem sredstvu — originalnost je danes iskana! — da bi izpraz-nil drugo dvorano in ljudi privabil v svojo: prinesel je namreč s seboj prašek za kihanje in ta naj mu pomaga k njegovemu vzvišenemu cilju. Delo, zasidrano v golem idealizmu, je končano! Pa žal — prepozno se je zmotil — zašel je v napačno dvorano! Moral bi pač na-tresti tega praška po vseh kotih svoje dvorane, da bi potem oni imeli priložnost in vzrok ude-levedati predstavo onim, reci in piši: trem ude-ležencem, da bi jim ne bilo treba v svoji bla-maži priznati, da se predstava ne vrši, ker ni-majo komu igrati. O udovica, žalosten je tvoj začetek, še žalostnejši tvoj konec! Rajši bi v Trbojah okrog šole čuvala zalogo kihalnega praška, ga dala patentirati in si rajši na ta — ne sicer tako idealen, a vendar dostojen način pridobila vsotico, da bi se na pustno nedeljo malo zasukala.

Na koncert se naši cerkveni pevci kar vneto pripravljajo. Nastopili bodo v nedeljo 17. mar-ca s pestrim sporedom pod spretno taktirko g. organista Mavricija Slatnerja.

Materinski dan priredi dne 25. marca naša dekliska Marijina družba. Na programu so dra-matske in pevске točke ter recitacija oz. govor, vse z edinim namenom, da skažemo čast naši slovenski materi.

KRIZE

Poroka. V ponedeljek 5. marca sta se poro-čila na Brezjah g. Anton Košir, trgovec, po-sestnik in župan v sosednem Kovorju, z gđ. Franciško Ahačič, trgovko v Seničnem. Poročil ju je nevestin stric čg. kanonik Grašič, duh. pastir na Sp. Brniku. Za priči sta bila ženinov brat g. Vinko Košir, trgovec in restavratore na kolodvoru v Trzinu, in nevestin brat g. Peter Ahačič, posestnik v Seničnem, bivši zavedni žu-pan v Križah. Še živeči nevestin oče g. Jožef Ahačič, posestnik v vasi Seničnem, bivši žu-stina brata sta pa g. podpolkovnik Janko Aha-čič, služboječ v Karlovcu, in g. Franc Ahačič, veletrgovec v Kranju. — Odličnima poročen-cema želimo veliko sreče!

MLADINSKA zveza v Križah prav pridno deluje. Šteje že nad 50 večinoma mladih rednih čla-nov. Na sestanku 9. februarja so ustanovili pev-ski in dramatični odsek. Priredili so nam že tri prireditve. V nedeljo 10. marca ob pol 4 popoldne nam bodo pokazali dramo „Mat in sin“. Predprodaja vstopnic v konzumu. — Obe-tajo nam še eno dramo in novi pasijon, ki ga je priredil g. Gregorin, član Nar. gledališča v Ljubljani. Pevci pa nastopijo z lastnim kon-certom, katerega se prav veselimo.

PREDOSLJE

Požigalec na delu. V krasno razpoloženje po duhovnih vajah je v torek zjutraj ob tri četrt na 4 udaril plat zvona. Gorelo je pri Šmajdu. Pred leti smo imeli celo vrsto požarov. Sedaj je bilo nekaj časa mirno. Toda letos je pričelo spet strašiti. Kmalu po novem letu je bilo za-žgano pri Likozarju, pa so zadnji trenotek še pogasili. Nekaj dni pozneje so bili spet ogorki vrženi na Likozarjev pod skozi lino, pa so jih spet pravočasno zaslédili. V noči, ko so zjutraj fantje končali duhovne vaje, je poskusil zlo-činec pri Šmajdu. Tudi tukaj so smrad cunj, v katerih so bili ogorki, zavohali pravočasno. Toda zločinec še ni moral in to v času, ko so se Šmajdovi čutili najbolj varne. V ponedel-jek zvečer se je namreč orožniška patrulja mudila še zelo pozno v bližini Šmajda ravno radi požara. Toda komaj je dobro odšla naprej, je požigalec odbil lino na pod in vrgel vanj ogenj. Ta se je hitro vnel. Tako je bil pokon-čan v kratkem ves pod, ki je bil nov šele pred 9 leti.

Duhovne vaje. Tako lepih dni, kot so bili od 16. do 28. februarja, naša fara še ni doživela. Ta čas smo imeli namreč duhovne vaje za vse stanovce. Ze začetek dekliskih duhovnih vaj 16. februarja je bil sijajen. Saj so k prvemu go-voru prišla skoro brez izjeme vsa dekleta. Po-tem je pa od govora do govora navdušenje raslo. Tako so trije dnevi, določeni za dekleta, veliko prehitro minili, in kar težko je bilo de-kletom, ko se je v sredo zjutraj približal konec njihovih duhovnih vaj. — Popoldne pa so pri-čeli fantje. Kakor dekleta so se tudi oni od pr-vega do zadnjega govora z nenavadnim vese-

ljem oklenili duhovnih vaj. Končali so v nedeljo zjutraj pri jutranji službi božji s skupnim obhajilom med mašo. Čudovit je bil že pogled na cele vrste fantov, ki so napolnili celo moško stran od prve moške klopi nazaj in so se tu morala dekleta umakniti. Se krasnejše pa je bilo, ko so se vse te dolge vrste fantov med mašo podale k obhajilni mizi in se združile s svojim Bogom. Toliko fantov naenkrat pri nas še ni bilo pri obhajilu. Zato ni čudno, da je to naredilo na vse navzoče ogromen vtis. — Za dekleti in fanti so prišli na vrsto možje in žene. Jasno, da je krasno razpoloženje fantov in deklet vplivalo tudi na možje in žene. Tako so se tudi ti s prav velikim navdušenjem udeleževali duhovnih vaj. Na koncu so v četrtek svoj delež dobili še otroci.

Sedaj je že več dni po duhovnih vajah, pa se zgovarjamo večinoma še o njih. Upamo, da nam bodo še dolgo dolgo ostale v spominu.

PREDDVOR

Uspela igra. Na pustno nedeljo je predstava Gledališkega in pevskega društva uspela v občo zadovoljnost.

Smrt kosi. Na Zgornji Beli je umrl zidar Matrevž Pavc, oče 22 otrok.

NAKLO

Smrt mlade matere. Umrla je po dolgi in težki bolezni v Strahinju 37 letna Mana Uranič, po domače Hribovka. Človeku se trga srce ob pogledu na nesrečnega moža, očeta 9 majhnih otrok. Božja Previdnost ne bo zapustila sirot, čeprav je udarec strašen. Zalujočim naše najgloblje sožalje in po močeh tudi naša pomoč!

Drugod to ni mogoče! — Kaj pa? — Pri nas imamo staro šolo, v kateri je skromna dvorana in oder. Shaja se v njej vse: verska, gospodarska in kulturno-humanitarna društva, dasi ima človek ob vstopu in pogledu po stenah vtis, da je tu prostor samo za izvestno društvo. No, dodaj še ni bilo krega za razvrstitev v teh prostorih. 14 dni poprej je treba obvestiti občinsko pisarno in vse je v redu. Po tem običajnem receptu se je ravno tudi gasilsko društvo, da bo takrat igralo, ker hišni red predvideva nekatere nedelje in dneve njemu v prilog. Seveda s to pripombo, da ima župan pravico dovoliti tudi izjeme, kar je samo po sebi umevno. Zdaj je bila kolizija tukaj. Gospod župan, ki se nikomur rad ne zameri, je dovolil najprej oder in dvorano najprej gasilskemu društvu, po preteku nekaj dni pa za iste dneve še sokolskemu društvu. Kaj zdaj? Ker sokolsko društvo še ni imelo resnih priprav, dasi je že razposlalo vabila, dočim je gasilsko društvo imelo že vse lepo v teku in tudi vabila — se je sokolsko društvo umaknilo, da ne bi z gledalo pred javnostjo, kot da namenoma kljubuje in naga-ja gasilec. Vprašanje je zdaj, kdo bo kril stroške, ki jih je že imelo sokolsko društvo z vabili in prijavo! Po našem jih mora trpeti oni, ki je izdal dovoljenje za dvorano obema društvoma. Cisto enostavno! Gasilsko društvo v Naklem stoji upravičeno na tem stališču! Kaj takega je mogoče samo v Naklem.

Poroke. V predpustu so bili vrženi iz prižnice trije pari. Dva sta se poročila doma. Po veliki noči bo najbrž malo živahnije. Tolažba je v tem, da tudi drugod ni bilo menda kaj prida boljše, saj skozi cel predpust niso peljali niti ene bale skozi Naklo. Tudi upanje je nekaj.

ŠKOFJA LOKA

„Sluga dveh gospodov“ nas je preteklo nedeljo na odru Društvenega doma zares spravil v dobro voljo in smeh. Čeprav smo bili zelo za-

dovoljni, vendar omenjamo, da se je poznalo, ker je Viko bil v gledališču ter je precej posnemal: pri večini se mu je posrečilo, le pri Tinetu ni bilo uspešno. Ko bi bili pa vsi prav do bro znali vloge, da bi šlo vse v hitrejšem tempu, bi bilo izborno kopirano življenje v italijanskih mestih. Pri Veri bi več pričakovali, čeprav je dobro nastopala. Lep večer je bil in vsa hvala igravcem. V letošnjem predpustu nam je oder preskrbel res mnogo zabave in smeha, v postu pa se pripravljajo le resne drame, in kot slišimo, bo prva „Stari Ilija“. Takrat pa spet na svidenje!

Skriptično predavanje o evharističnih kongresih se je vršilo v Društvenem domu na pustni ponedeljek in torek, obakrat takoj po popoldanski pridigi. Predaval je g. Peršuh iz Ljubljane. Udeležba je bila zadovoljiva.

Evharistični križ bodo postavili in so se zedini- li za prostor na križišču ceste ob nunskem travniku pred Drmotom. Ogledali so prostor in pristali na načrt g. Ogrina. Križ bo visok s podstavkom 9 m, prečnica pa 5 m. Podstavek bo betonski in bo 1 m v zemlji, 1 m pa nad zemljo.

Občinski odbor je na svoji zadnji seji sklenil v pokriju proračuna pobirati trošarino na blagovni promet in na električni tok. Na blagovni promet se bo pobiralo na isti način, kot se je začelo lani in kar je banska uprava zavrnila. Na električni tok bo znašala trošarina na razsvetljavo 30 para na KW, na pogon pa 10 para na KW. Na ta način bi se občinske doklade znižale od 170 odst. na 140 odst. Na banovini pa so zastopnikom občine obljubili izdatno podporo, tako da se znižajo doklade na 100 odstotkov, ker višjih menda banovina ne bo dopuščala. Koliko bo res, pa bomo poročali.

Streliška družina se je prav pridno udeleževala vsak teden streljanja v vojašnici, ki se je vršilo redno v četrtkih. Zadnjih par četrtkov pa v vojašnici niso imeli več pripravljeno in je tako vaja odpadla.

Pri mletju ovsa za kruh po župnika Kneippa navodilih menda ostajajo samo „fige“. Nekateri hudomušneži pa pristavljajo, da bo ta kruh bolj zalegel, če se jih zabetonira. Vprašanje je: kaj bo iz teh fig in betona? Kdor je študiral, naj nam to vprašanje reši! Za stavbe je beton slab (zglej most na Goričanah), taka figova moka pa tudi ni za kruh. Pravijo, da bo vse skupaj komaj za prav majhen „lemenat“.

Predpustna veselica v novem Gasilnem domu se je zaključila s krvjo. Je pač mnenje, da se ni dom blagoslovil, temveč le otvoril, zato bo zdaj s krvjo „požegnan“. V starih časih je bil

gasilski plesni venček nekaj posebnega in častiljivega, danes pa se začneja s krvjo. Na ta način in tako za nekatere organizirane ne bo šlo. Prav resno svetujemo tistim previdnim članom, ki vsaj ob takih bridkih slučajih premišljajo in krenejo na druga pota. Ko so s prodajo lepega doma na trgu in z zidavo novega v finančnih težavah, naj z vsemi zmožnostmi skušajo doseči, da dobi društvo nazaj vsaj nekaj ugleda, kot ga je imelo svoje čase, da bodo njegove prireditve spet spoštovane in obiskane, da jih bo vse mesto posečalo in društvo podpiralo. To dolžnost ima načelstvo. Bomo videli, koliko je zmožno in upoštevano v mestu. Le pogumno na delo po lepem geslu: Bogu v čast, bližnjemu v pomoč!

Naglo umiranje. Letos je v Loki umrlo že kar 15 oseb in sicer same ženske.

TISKOVNO DRUŠTVO V KRANJU
sporoča svojim članom, znancem in prijateljem, da je v sredo 6. marca premial, previden s tolažili svete vere naš član, gospod

KUMER IVAN

občinski odbornik,
posestnik in gostilničar v Kranju.

Prosimo vas, da pokojnemu ohranite obenem z nami lep in trajen spomin. Bog daj večni mir pokojnikov duši!

Usnjarska in čevlarska
zadruga

„Runo“

r. 3. 30. 3. v Jržiču
priporoča sledeče lastne in zato
najcenejše izdelke:

ovčine v raznih barvah,
kozine za pletene sandale
usuje za površnike,
boks, ševro, juhtovino,
galanterijsko usnje itd.
Obiščite nas!

Pozor!

Vi hočete za spomlad novo kolo, dobite ga po izredno nizki ceni le pri znani tvrdki

IVAN BITENC — KRANJ

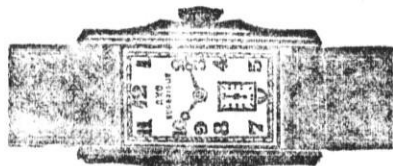
trgovina koles in splošno ključavničarstvo

Isto tam Vam napravimo štedilnike, vrtno ograje i. t. d. Vsak, kdor le enkrat kupi v naši trgovini, ostane stalni odjemalec.

Trgovina: Vidovdanska 11 (poleg gimnazije)
Delavnica: Gasilski trg 7 (pod velbom)

Samo Din 143.—

Št. 995. Elegantna KKOM zapesna ura s finim pravim švicarskim Anker kolesjem, v kamnih tekoča

Din 143.—

Št. 996. Ista s svetlečim kazalnikom in kazalci

Din 154.—

Št. 912. Žepna ura Anker Rem. stroj, pravi švicarski stroj, lepo obliše, zelo dobra

Din 35.—

Št. 913. Ista z radium svetlobnim kazalnikom in kazalci

Din 25.—

Triletno pismono jamstvo. Nik. k. riziko. Zapičeno dovoljena, tudi se vrne d. nac.

Cenik zastoj in poštnine prosto.

H. Suttner, Ljubljana 9

Lastna protokoliarna tovarna ur v Švici

KAM HITIS?

Ker najlepše in najcenejše ti napravi vse pohištvo po modernih vzorcih in po tvoji želji domača tvrdka

Zupančič Josip

mizar — PRIMSKOVO PRI KRANJU

Vedno imam vse v zalogi. Vsak naj se pred nakupom prepriča o ceni in kvaliteti!

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0-50 D. Najmanjši znesek p. 6 D.

Star baker, medenino in cink pločevino kupuje „Kovina“, Kranj.

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonejc tapelnik, v hiši g. F. Azmana.

Lepa stavbna parcela vel. 1600 m² na Pivki, ob banovinski cesti v bližini vodovod in elektrika, se prodaja. Poizve se Franc Križaj, Pivka p. Naklo.

Kupujem stare verige — močne različne dolžine. Ponudbe Novak Peter, Prebačevo št. 1.

Večjo množino dobrega vrtnega sena in otave prodaja mežnar Rupa 5 pri Kranju.

Zimnico (modroce) že rabljen ali zimo kupim. Ponudbe s ceno na Srečko Kovač, Kranj, poštno ležeče.

POZOR!

Pasovi za narodno nošo

Prstane,
uhane

in vse potrebno za lepo narodno nošo dobite le pri prvi zlatarski delavnici na Gorenjskem

B. RANGUS, zlatar, Kranj

Sprejemajo se popravila!
Kupujem staro zlato in srebro!

Zajamčeno nepremočljiv! Cena Din 150.—
Za dame in gospode.
Zdaj, ko je suknja pretežka, pride v poštev veterani jopič. Zlasti za deževne dni zelo pri-
pravno. — Priporoča se

Albin Jazbec
Kranj

največja trgovina z iz-
gotovljenimi oblekami
na Gorenjskem. Istotam
vsakovrstno blago za
obleke, perilo in klo-
buki itd.

Potrjeni od neizmerne žalosti naznanjamo, da nas je dne 6. marca ob 10 dopoldne nenadoma zapustil, previden s tolažili sv. vere, naš prelubi mož, očka, brat, zet, stric in svak, gospod

IVAN KUMER

gostilničar, posestnik in občinski odbornik

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v petek ob 4 popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Maše zadušnice se bodo brale v tukajšnji župni cerkvi.

Kranj, dne 6. marca 1935.

ZALUJOČA SOPROGA Z OTROKI
IN OSTALO SORODSTVO